

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף קי"ט ע"א

בני מתלוננים שלא היו בני כ' – שנטלו בזכות אבי אביהם, מתי ולפי מי מיירי.

לר' שמעון בן אלעזר ¹	כשהיו למתלוננים אחים	כשלא היו למתלוננים אחים
למ"ד לבאי הארץ נחלקה ²	בזכות אבי אביהם	בזכות אבי אביהם
	לא ירשו	לא ירשו

מה ידע משה בדין מקושש ומה לא? [תד"ה שנאמר].

לרבנן – ל"צ להתרות באותה מיתה	האם ידע משה באיזו מיתה?	האם ידע משה שחייב מיתה?
לר' יהודה – צריך להתרות באותה מיתה	לא ידע	ידע
	לא ידע	לא ידע ³

בבא בתרא דף קי"ט ע"ב

האם חולקים כבוד לתלמיד במקום הרב?

לר' יאשיה	במקום שרבו חולק לו כבוד	במקום שאין רבו חולק לו כבוד
לאבא חנן	חולקים	אין חולקים ⁵
	אין חולקים ⁴	אין חולקים

¹ הנה דבר זה נתבאר ברשב"ם ד"ה דלא הו, באורך, דלר' שמעון בן אלעזר הסובר שנחלקה א"י גם ליוצאי מצרים וגם לבאי הארץ, א"כ ירשו נכדי המתלוננים שלא היו בני עשרים בזכות אבי המתלוננים. וביאור הדברים: דבזכות המתלוננים אין להם לירש – דאין להם שום חלק, ובזכות בני המתלוננים אין להם לירש – דמיירי שמתו קודם שבאו לארץ. וכתבו תוס' ד"ה הא, אין לומר שמיירי בלא מתו ושירשו נכדי המתלוננים בזכות אביהם ממש, דהא האי תנא אתא לאשמועינן שאפ"י שלא ירשו בזכות עצמן ולא בזכות אביהם בכו"א ירשו בזכות אבי אביהם – והיינו אבי אבי אביהם.

² ביאר רשב"ם, דאף שלמ"ד הזה לא נתחלקה נחלה ליוצאי מצרים, מ"מ חוזרת הנחלה להם. אולם כל זה מיירי דוקא באופן שהיו למתלוננים אחים, דאז י"ל שיש נחלה החוזרת לאבותיהם של המתלוננים והם מורשישם הכל לבני בני בניהם, אולם אם לא היו למתלוננים אחים ולמתלוננים עצמם – אין נחלה, א"כ אין בכלל נחלה שחזרה לאלו האבות ואין להם מה להוריש.

³ ולכך פירשו תד"ה שנאמר, דסוגיין לא אתיא כר' יהודה, דלשיטתו כיון שלא התרו במקושש באיזו מיתה לא יכלו להורגו בכלל לולי שהיתה הוראת שעה, וא"כ משה גם לא ידע האם הוא חייב בכלל מיתה.

⁴ כן מוכח מסוגיין שר' יאשיה מיירי אפ"י באופן שרבו חולק לו כבוד, דהרי משה היה חולק כבוד לכל ישראל כמ"ש רשב"ם בד"ה הא דפליג, ובכו"א ס"ל שצריך לסרס המקרא.

⁵ כן נראה מסברא דאיך יתכן שנחלוק לו כבוד אם רבו לא חולק לו כבוד, ולכן דיינו אם נאמר שאבא חנן חולק במקום שרבו חולק לו כבוד. וכן נפסק להלכה שבכה"ג אין חולקים.